

- 1. Podnieś sztandar swój, Syonie, do stóp Pana krok swój zbliż. Serce twoje wiarą płonie, a sztandarem Twoim krzyż. Już zbliżyła się godzina, trzeba Prawdę światu nieść; już Królestwo się zaczyna, głośmy tę radosną wieść.
- 2. Tysiąclecia wschodzą blaski, te zwiastuny przyszłych chwał, i przynosi światu łaski
 Ten, co za nas życie dał.
 Rzeki życia czyste wody spłyną falą na ten świat, błogosławiąc wsze narody Ciałem Pańskim tysiąc lat.

- 3. I zakwitnie wieczna wiosna, znikną troski, zniknie ból, gdy się zjawi wieść radosna, że już rządzi Zbawca Król. I świat wieści tej wysłucha, jako łaskę przyjmie ją, a wraz z Królem Syon ducha będzie spełniał władzę swą.
- 4. Chwała Zbawcy, Barankowi, za zasługę Jego ran!
 Chwała Panu i Królowi, że wypełnił Boski plan.
 Chwała Ojcu, cześć Jehowo, żeś nas umiłował tak, żeś dał Zbawcę, swoje Słowo i krzyż, odkupienia znak.



- Przez Ciebie żywot mam, przez Ciebie Ojca znam.
 Ach, dzięki Ci!
 Tyś za nas dał swą krew,
 Tyś zgasił Boski gniew,
 zacząłeś Prawdy siew
 posiewem krwi.
- 2. Dziś w Tobie cały świat nadziei widzi kwiat, zbawienie swe.
 Radością serce drga, bo wkrótce władza Twa, nad ziemią rządzić ma Królestwo Twe.

- 3. I wkrótce, Zbawco, dasz, że ujrzym Twoją twarz w jasności cnej.
 I skończy się nasz znój, zwycięsko przejdziem bój i przyjmiesz Kościół Twój do chwały swej.
- 4. Koronę dla Twych sług udzieli Ojciec Bóg i przyjmie sam, bo już Twój świta dzień, już pierzcha nocy cień i wśród anielskich pień królujesz nam.